

ti år har givet det bedste afkast på nogen pensionsopsparing i dette land. Der er måske en enkelt undtagelse i nogle enkelte år, nemlig Lønmodtagernes Dyrtdidsfond.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Hr. Aage Frandsen sagde, at dette var noget helt nyt. Det er jeg faktisk enig i, og derfor havde det da også været meget mere fair at præsentere dette helt nye i et selvstændigt lovforslag og ikke som en ændring til noget bestående.

Vi synes så, at hvis man ønsker en tvungen opsparing, så kunne man jo lade hver især spare 1 pct. op og så indsætte pengene dér, hvor vi selv måtte ønske det. Pengene er selvfølgelig bundet, men jeg er overbevist om, at det vil være teknisk muligt, og så havde vi fået en reel opsparingsmulighed.

Nu har man dette helt nye, som er et miks af en forhøjelse af bruttoskatten og en pensionsopsparing. Det er et helt nyt miks. Vi er ikke enige i dette miks og stemmer derfor imod lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-28 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 81: Forslag til lov om ændring af selskabsskatte-loven og realrenteafgiftsloven. (Forsikrings-selskabers fradrag).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 29/4 98. Første behandling 6/5 98.

Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet indstiller forslaget til forkastelse, men støtter det ændringsforslag, der er stillet af ministeren, og det er ikke, fordi vi specielt vil råbe hurra hverken til ændringsforslag eller forslag, men det er et teknisk forslag, som vi synes det er nødvendigt at få vedtaget.

Derudover finder jeg anledning til at få sagt, at den måde, de danske forsikrings-selskaber virker på i øjeblikket, jo unægtelig er en balance. Det er nemlig en balance mellem de krav, som forsikringstagere, pensionsopsparere osv. i livsforsikrings-selskaberne stiller om, at deres penge, som står i forsikrings-selskaberne, bliver udsat for en seriøs og ordentlig forrentning, og så det, at forsikrings-selskabet rent faktisk er i stand til at få sin egenkapital forrentet.

Den forskel mellem, hvad man skal give kunderne, og hvad man selv kan få, bliver mindre og mindre. Kunderne har mulighed for at gå ind i pengeinstitutter og andre steder og få tilbudt forrentninger, der kan konkurrere med det, som forsikrings-selskaberne i dag er i stand til at tilbyde. Forsikrings-selskaberne har derfor kun én eneste mulighed: at bespare, indskrænke og rationalisere.

Det har Fremskridtspartiet selvfølgelig intet som helst imod. Det, vi derimod er modstandere af, er den tendens i retning af, at der så opstår finansielle supermarkeder, ved at man lader forsikrings-selskaberne blive opkøbt af pengeinstitutter, ved at man slår sig sammen med forskellige former for realkredit, og så tager man også lidt ejendomsmæglere og forskelligt andet med ud fra filosofien om, at hvis man taber lidt på gyngerne, så kan man vinde på karrusellerne.

Der er imidlertid én garanteret taber, hver gang der sker disse fusioner og oprettelser af finansielle supermarkeder, og det er lønmodtagerne, vel at mærke de lønmodtagere, som har haft gode stillinger, har haft beskæftigelse i forsikrings-selskaber, i banker, i kreditforeninger.